

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. IX. Iesvs amabilis ob titulos dignitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

110 CHRISTIFORMITAS,
bet, quam ut animam suam ponat
quis pro addictis morti, & damnatis.
Meum proinde meritum miseratio
Domini. Non planè sum meriti inops,
quamdiu ille miserationum non fue-
rit.) Hanc ergo spem iterumque, ite-
rumque fixam habeto anima mea, &
repositam in cruce hauri de fontibus
salvatoris amando, sperando, quan-
tum potes, nunquam exhauries. Cæte-
rum conformare memento Crucifi-
xo imprimis dilectionem tuam, ut se-
ria sit: audi enim de cruce clamantem
tot vocibus, quot plagis, serio te, ô ho-
mo, dilexi non simulatè ut vides, serio
tu saltem redama, at serio. Quomodo
serio diliges? odio tui, & patientiâ;
suspecta mihi omnis dilectio, nimis-
que videtur delicata, quæ cruce signa-
ta non est.

CAPUT IX.

Iesus Amabilis ob titulos dignitatis.

Lectissimos Jesu titulos propono,
unde afficiatur magis animus erga
eum,

eum, cui merito dicat illud : (a) *Tu gloria Ierusalem, tu letitia Israel, tu honorificentia populi nostri.*

§. I.

Jesus Principium & finis? (a) Primus & novissimus ipse in omnibus est primatum tenens, primogenitus in multis fratribus, primogenitus omnis creaturæ, primitiæ dormientium. Nempe primus dignitate, primus prædestinatione, primus gratiæ, gloriæque, hoc est, totus nostri esse divini auctor, & consummator; erit ne postremus in amore, qui primus est in honore? attende homo ad petram, unde excisus es. Si primum in unoquoque genere mensura est cæterorum, nefas extra Jesum quærere amoris originem & mensuram,

FINIS item noster ac legis Christus. (b) Finis non qui consumat, sed qui consummet, in quo perficimur, &
à quo

(a) *Judith 25.* (a) *Apoc. 2. Apost.*

(b) *Aug. Ps. 56.*

à quo perficimur, & hæc est perfectio nostra ad illum pervenire : sed cum ad illum perveneris ultra non quæris, finis tuus est. Quomodo enim finis viæ tuæ locus est quo tendis , quo cum perveneris jam manebis : sic finis studii tui , propositi tui , conatus tui, intentionis tuæ, ille est ad quem pertendis, ad quem cum perveneris, ultra nil desiderabis, quia melius nihil habebis.) Finis omnium & perfectio Christus, si quidem in illo esse, vivere, sentire, ac intelligere hi naturæ humanæ finis conclusi rerum creaturarum gradus perficiuntur intima cōiunctione cum Verbo principio suo , unde prodierunt. Ac sicut homo compendium orbis, ita orbis compendium in Christo ad principium suum à quo recesserat hominum lapsi , abusuque, rediit : in nobis tamen (d) omnis eadem creatura ingemiscit, & parturit usque adhuc revelationem filiorum Dei expectans. Ad hunc maximè spirat festi-

(d) Rom. 8.

nat-

natque gratia omnis, sicut ad Oceanum, unde saltem per vapores & imbres, profluxit unda, irrequieto cursu revertitur. A Christo gratia manat, ad Christum ipsum pondere innato tendit motum circularem parentis sui Christi imitata proles, (e) *Exivi à Patre, inquit factor gratiæ; & veni in mundum, iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem.* Ad Jesum itaque dirigatur intentio, omnia ad eum ab homine rectè utente rebus referantur, hæc siquidem non aliter ad principium suum, finemque reditura sunt, nisi quatenus per hominem velut sacerdotem mundi, eas in rationali pectoris sui gestantem, ad Christum cum expectata gloria consecrata reducuntur. Ab Jesu principium petatur, in Jesu desinatur, omne quodcumque facimus in verbo aut in opere, fiat in nomine Domini Jesu.

§. 2.

(e) *Ioan. 16.*

CAput. (a) Christus est Caput Ecclesie, & est Corpus eius Ecclesia, & in eius corpore Unitas membrorum & compago charitatis tanquam sanitas existit, & charitas est spiritus Christi quo animantur membra eius, inter quæ nos per baptismum incorporati numeramur. Quicumque autem in charitate frigerit, infirmatur in corpore Christi.) Sanè ille est Caput Ecclesie, tum naturæ convenientia, quia homo item ut membra eius, tum ordine ac perfectione, tum denique virtute, quia thronus est eminentissimus sapientiæ, & omnium sensuum divinorum donorumque domicilium, quia spirituum dispensator, sensuumque divinorum ac motuum per luminosissimam charitatem: (b) Caput ergo habemus in coelo, caput nostrum interpellat pro nobis, caput nostrum

(a) *Ang. ser. 49. de verb. dom. in Ioan.*

(b) *Ibid. & alibi sæpe.*

nostrum sine peccato, & sine morte
jam propitiat Deum pro peccatis no-
stris: ut & nos in fine resurgentes, &
immutati in gloriam cœlestem sequa-
mur caput nostrū. Quò enim Caput, &
cœtera membra. Sed dum hîc sumus,
membra sumus, ne desperemus, quia
secuturi sumus caput nostrum. Vide-
te dilectionem capitis nostri. Jam in
cœlo est, & hîc laborat quamdiu hîc
laborat Ecclesia. Hîc Christus esurit,
hîc sitit, nudus est, hospes est, infirma-
tur, in carcere est, quicquid enim hîc
patitur corpus ejus, se dixit pati: esu-
rivi, inquit, & dedistis mihi mandu-
care, &c. Cùm uni ex minimis meis
fecistis, mihi fecistis. Sic etiam in no-
stro corpore caput sursum est, pedes
in terra sunt; Tamen in aliqua con-
stipatione & coartatione hominum,
quando tibi aliquis pedem calcat,
nonne dicit caput calcas me? Nec ca-
put tuum, nec linguam tuam quis-
quam calcavit. Sursum est, in tuto
est,

316 CHRISTIFORMITAS,
est, nil ei mali contigit, & tamen quia
per connexionem charitatis unitas est
à capite usque ad pedes, non se inde
lingua separavit, sed dixit, calcas me,
cùm eam nemo contigerit. Quomodo
ergo lingua, quam nemo contigit,
dicit, calcas me: sic Christus Caput,
quod nemo calcat, dicit: esurivi, &
non dedistis mihi manducare; sic ad
Saulum clamat: quid me perseque-
ris.) Sic etiam B. Francisco Xaverio
gravius solito quiddam in India pa-
tiente imago Crucifixi sudore ma-
nare visa est non semel in sacello Ca-
stelli Xaveriani in regno Navarrae.
O infinitam Capitis nostri erga nos in-
firma membra teneritudinem & com-
miserationem! (c) quòd si sic nobis
compatitur Caput nostrum, profectò
debet nos & ipsi Capiti nostro patien-
ti compati. Quidni communis sit Chri-
sti passio omnibus Christianis? quid-
ni Caput suum membra sequantur? si
bo-

(c) Bern. ser. 1. Quadrag.

bona suscepimus ab hoc capite, mala autem quare non sustineamus? (si quidem æquo amore bona, malaque dantur, ac recipi decet) an respuere tristia volumus, & communicare jucundis? Si ita est, indignos nos Capitis hujus participatione probamus. Omne enim quod patitur ille, pro nobis est; quòd si in opere salutis nostræ collaborare piget, in quo deinceps coadjutores nos exhibebimus illi? non est magnum si jejuset cum Christo, qui sessurus est ad mensam Patris cum ipso. Non est magnum, si compatitur membrum Capiti, cum quo & glorificandum est. Felix membrum, quod huic adhæserit per omnia Capiti, & sequetur illud quocumque ibit. Alioquin si fortè abscidi, separarique contingat, privetur statim necesse est etiam spiritu vitæ. Quæcunque enim portio Capiti non cohæret, unde ei jam sensus, aut vitæ nec sanè deerit, qui expositam occupet,

pet,

pet, ut ne tunc quidem sit absque Capite (nempè dæmone) quis non solo contremiscat auditū? tollens membrum Christi faciam membrum dæmoniorum? abscissus autem à corpore Christi, Sathanæ miser incorporabor? sit procul à nobis semper execranda ista commutatio. Mihi omninò adhærere tibi bonum est ô Caput gloriosum & benedictum in sæcula, in quod & Angeli prospicere concupiscunt. Sequar te quocunque ieris. Si transferis per ignem, non avellar à te, non timebo mala quoniam tu mecum es. Tu dolores meos portas, & pro me doles, tu prius transis per angustum passionis foramen, ut latum præbeas sequentibus membris ingressum. Quis nos separabit à charitate Christi? ipsa enim est per quam omne corpus per nexus & juncturas crescit. Hoc glutinum bonum, cuius meminit Esaias (d). Hæc, perquam bonum est &

(d) cap. 41.

& jucundū habitare fratres in unum.
Hoc unguentum quod descendit & in
oram vestimenti, ut ne minima qui-
dem fimbria careat unctione. In Ca-
pite siquidem plenitudo gratiarum,
de qua accipimus omnes : in Capite
universitas miserationis, in Capite
inexhaustus fons pietatis divinæ, in
Capite affluentia tota spiritualis un-
guenti, sicut scriptum est : Unxit te
Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ par-
ticipibus tuis.) O participes tam glo-
rioli, tam benefici Capitis, servate il-
lud vobis illæsum etiam cum vitæ ve-
stræ discrimine, sicut membra peri-
clitans Caput protegere solent obje-
ctu sui: salvo Capite salva res. Cresca-
mus etiam in illo per omnia, qui est Caput,
Christus, ex quo totum corpus compactum
& connexum, per omnem juncturam sub-
ministrationis secundum operationem in
mēsuram uniuscujusque membri au-
gmentum corporis faciet. (e)

§. 3.

(e) Ephes. 4.

§. 3.

PONTIFEX. *Habemus Pontificem, qui penetravit caelos, IESVM Filium Dei(a). Et quid est Pontifex nisi pons quidam ipse, pontisque factor, qui divortia Deum inter & populum tollat, & invicem jungat? Et quid est Sacerdos, nisi sacra dans populo, ac divinorum administer tum preces populi Deo offerendo, tum iratum Numen placando? (b) Omnis enim Pontifex ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur in his, quae sunt ad Deum, ut offerat dona & sacrificia pro peccatis. Quid verò Christus nisi pons quidam substratus nobis, quo trajiciamus ad Deum, ac tot veluti pontes nobis supeditans, quot Sacramenta, quot media subministravit ad nos Deo intimè conjungendos? Per ipsum divina dona hominibus collata sunt juxta illud (c): Per quem maxima & pretiosa nobis promissa donavit Deus, ut per haec efficiamini*

(a) Heb. 4. (b) Heb. 5. (c) 2. Pet.

mini divinæ consortes naturæ. Ipse etiam genus humanum Deo reconciliavit : nam (d) in ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare , & per eum reconciliare omnia. Neque verò sacerdos (e) tantùm Christus, sed & hostia perfecta fuit legalium differentiam hostiarum unius sacrificij perfectione sanciens atque complectens. Fuit enim hostia pro peccato, quia (f) traditus est propter delicta nostra. Fuit & pacifica, quæ in veteri lege immolabatur pro offerentium salute , nempe ut homo in statu gratiæ conservetur semper Deo inharens, in quo ejus pax salusque consistit. (g) Christus autem factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ. Fuit denique holocaustum, id est, totum incensum, quod eò pertinebat, ut spiritus hominis Deo perfectè uniretur, id quod erit maxime in gloria : (h) *Habemus autem fidu-*

F ciam

(d) Col. 1. (e) S. Th. 3. p. q. 22. (f) Rom. 4. (g) Heb. 5. (h) Heb. 10.

ciam per sanguinem Christi in introitum sanctorum, scilicet in gloriam cœlestem. Itaque sacerdos Christus simul offerens & oblatio, cujus rei Sacramentum quotidianum esse voluit sacrificium: undè licèt diversa animalia in veteri lege offerrentur, quotidianum tamen sacrificium, quod offerebatur mane ac vespere, erat agnus, quo veri agni oblationem significabatur esse sacrificium omnium aliorum consummativum. Neque verò oblatione suâ Christus indiguit fons ipse totius sacerdotij, quem legalis præfigurabat, & sacerdos novæ legis ut Vicarius repræsentat; nec medio eguit, qui (i) accessit per semetipsum ad Deum semper vivens ad interpellandum pro nobis. Ac (k) talis omninò decebat, ut esset nobis Pontifex sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior cœlis factus, qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum

sa-

(i) Heb. 8. (k) Heb. 7.

sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi. Præterea Christus est Sacerdos in æternum, tum quia Pontifex non temporalium, sed (l) futurorum bonorum, quæ per ejus mortem adipiscimur: tum quia sacrificij sui vis manet in æternum consummans Beatos: (m) unâ enim oblatione crucis consummavit in æternum sanctificatos: tum denique quia licet sacrificium redemptionis in cruce semel perfectum nunquam iteretur: tamen sacrificium applicationis, quo iu-
cruentè cruentum quotidie exprimitur, ac virtus ejus dispensatur; hoc verò durabit in æternum, hoc est, usque ad consummationem sæculi. Denique (n) secundum ordinem Melchisedech, sacerdos Christus dicitur. Ille enim figura perillustris fuit Domini JESU, ut infra cap. 12. constabit, & ab legali sacerdotio præfigurato in Abrahamo, decimas quasi tributum ho-

F 2

no-

(l) Heb. 9. (m) Heb. 10. (n) Ps. 109.

noris colligens, sacerdotij Christi dignitatem magnificè exhibuit, & manifestissimè sacrificium novæ legis incruentum in pane ac vino præmonstravit. Quis Principem Pastorum, & Episcopum animarum nostrarum unicum illum æternum sanctissimumque Pontificem non adoret, non diligat, eoque magis, quia & sacerdos, & hostia, ipse & altare, seipsum quotidie toties offert, quoties per universum orbem sacra peraguntur? Filius est, oblatus Patri placet, ecquis certius placet iratum? quis facilius impetret? quis gratius grates rependat? quis dignius adoret? Sed & nos fecisti Christe JESU unctionis tuæ participes: (o) *fecisti enim nos Deo nostro regnum & sacerdotes*, unde & Christiani sumus. (p) *Voluntariè ergo sacrificabo tibi Domine, quia voluntariè oblatus es pro mea salute, non pro tua necessitate. Sed quid nos offerimus,*

(o) *Ap. 8. (p) Bern. serm. 3. in Purif.*

mus, aut quid retribuimus illi pro omnibus, quæ retribuit nobis? ille pro nobis obtulit hostiam pretiosorem, quam habuit, nimirum quâ pretiosior esse non potuit. Et nos ergo faciamus quod possumus, optimum quod habemus offerentes illi quod sumus utique nosmetipsi. Ille seipsum obtulit, tu quis es, qui teipsum offerre cuncteris? Quis mihi tribuat, ut oblationem meam dignetur Majestas tanta suscipere? Duo minuta habeo Domine, corpus & animam dico: utinam hæc tibi perfectè possim in sacrificium laudis offerre! Bonum enim mihi, longèque gloriosius, atque utilius est, ut tibi magis offerar, quàm deserar mihi ipsi. Nam ad meipsum anima mea conturbatur: in te verò exultabit spiritus meus, si tibi veraciter offeratur. Morituro Domino Judæus mortuas hostias offerebat: sed jam nunc vivo ego, dicit Dominus, nolo mortem peccatoris, sed ut ma-

gis convertatur, & vivat. Non vult Dominus mortem meam; & non libenter offeram illi vitam meam?) vide cap. 4. hujus 2. part. & cap. ultimum 3. part.

§. 4.

R *Ex Regum, Dominus Dominantium.*
Nempè naturæ, donationis, acquisitionis, electionis, titulis justissimis. Naturâ quidem unctus in Regem unione suâ hypostaticâ, unde animi excellentia, ac species corporis digna imperio. Donatione Patris: (a) *Ego autem constitutus sum Rex ab eo super montem Sion sanctum ejus, scilicet Ecclesiam, & Pater diligit Filium, & omnia dedit ei in manu, & data est mihi omnis potestas in cœlo, & in terra. Acquisitione, nos populus ejus acquisitionis, quem exquisivit sanguine suo, qui unctus in cruce regnavit à ligno, & imperium ejus super humerum ejus. Denique Electione*
no-

(a) Ps. 2.

nostra Rex noster est ac Dominus. Ave ergo Rex noster, tu solus nostros es miseratus languores, (b) Exaltabo te Deus meus Rex, & benedicam nomini tuo in seculum, & in seculum seculi: generatio, & generatio laudabit opera tua, & potentiam tuam pronuntiabunt: magnificentiam gloriae sanctitatis tuae loquentur, mirabilia tua narrabunt, &c. Regnum tuum regnum omnium saeculorum, & dominatio tua in omni generatione & generationem. At vide o Christi subdite, ne tributum cordis, quo unico regnat & gaudet Rex tuus, hoc est, amorem neges, (c) transtulit nos Pater in Regnum dilectionis filii sui. regnet ergo in corde nostro ejus dilectio, omnes affectus nostros dirigat nutibus suis. Amor ejus regat in virga ferrea, & tanquam vas singuli confringat nos mortificatione pravorum animi & corporis motu. Sic amor Christi regit Sanctos, non delicato, sed durissimo in eos Impe-

F 4

riq

(b) Psal. 144. (c) Col. 1.

rio, & tamen suavissimo : durissimo usque ad sanguinem , suavissimo usque ad gaudii in omni tribulatione superabundantiam. Veni Domine Jesu, (d) aufer scandala de regno tuo, quod est anima mea, & regnes tu qui debes in ea; venit enim avaritia , & vendicat in ea sibi sedem , jactantia cupit dominari mihi , superbia vult mihi esse rex , luxuria dicit: ego regnabo, ambitio, detractio, invidia, iracundia certant in me ipso, de me ipso, cujus potissimum esse videar : ego autem quantum valeo, resisto, Dominum meum JESUM reclamo , ipsi me defero , quia ipsius Juris me agnosco, ipsum mihi Deum , ipsum mihi Dominum teneo, & dico, non habeo Regem nisi Dominum JESUM. Veni ergo Domine, disperge illos in virtute tua, & regnabis in me, quia tu es ipse Rex meus, & Deus meus.) At iterum videat subditus Christi, & servus tan-

(d) Bern. Hom. 4. in Miss.

tanti Domini, quo affectu regem suum
apes, quo aulici, quo subditi passim
Reges ac supremos dominatores suos
etiam duros ac vitiosos colant. Re-
gem sæculi videre propius, & ejus vel
fastidioso sermone respergi magna
pars mundi tam beatum putat, ut si a-
liter non obtineat, etiã damnis emat,
idque adeptus non modò hominum,
sed & sui immemor fiat. Videat hæc
subditus Christi ac erubescat, si Re-
gem Regum pari non colit affectu. Væ
adorantibus Christum JESUM, simulq;
percutientibus, eique imò sibi potius
illudentibus! Videat denique & in-
telligat, quàm universale sit, quàm
absolutum, quàm intimum usque ad
ipsius esse nostri fundum; quàm diu-
turnum sit Domini JESU Dominium
super nos. Ne siquidem addicat sem-
piternis ignibus, esto etiam insones,
fecerit propterea illis injuriam. Quod
si ab eo impudens ac servitutis tuæ im-
memor quæras rationem facti, me ri-

tò audies: (e) Tu quis es qui r. spondeas Deo? quid si tu vermiculum obteras, & rogatus quamobrem, dixeris quia Dominus vermiculi sum, sic placitum est, sit pro ratione voluntas, tunc à quoquam jure exostulari posse tecum putes? O diurne, o momentanee Mundi Regule, hæc tibi in subditas Creaturas licet, & Domino dominantium quicquid sibi libebit in te nominibus innumeris inferiorem subjectionemque quam tibi sit, vermiculus vilissimus non licebit? dic itaque in omni eventu, dic: (f) Dominus est, quod bonum est in oculis suis faciat. (g) Nonne Deo subjecta erit anima mea?

§. 5.

LEGIFER noster sapiens ad dirigendum potens ad coercendum, adjuvans per gratiam. Lex enim ejus non modò imperat, ut lex Moylis; sed etiam impetrat gratiam. Non enim impossibilia jubet, sed jubendo

mo-
(e) Rom. 9 (f) I. Reg. 3. (g) Ps. 81.

monet facere quod possis, & petere quod non possis, & adjuvat ut possis. Plenitudo legis Christi est dilectio, & mandatum ejus quàm suave fraterna dilectio! Lex Domini immaculata, convertens animas, testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis. Dilige anima mea, & fac quod vis. Narraverunt mihi iniqui fabulationes, sed non ut lex tua.

§. 6.

DUX. Quem sequens non ambulat in tenebris, dux enim ipse, & lux: non sicut mundus cæcus cæco ducatum præstans. Duxit nos, unde? è servitute peccati plusquàm Pharaonica, melior Moyse in virga crucis mirificus, eduxit è sæculo, è morte. Quò duxit? ad libertatem filiorum Dei, ad cælum, ad vitam. Nec digito tantùm indicat iter tot infestum peti- culis, sed præit ipse in æstu tentationis umbraculum, in pluviam, & frigore tribulationis tegumentum in Lubri-

F 6

co,

co delectationis baculus, in naufragio vitæ portus. Deduc me Domine in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.

Non viæ tantùm, sed & militiæ Dux Christus, dux amabilis quia fortis, prudens, vigilans, primus in periculis, divite stipendio remunerans, paribus secum conditionibus ad militandum invitans, adversus hostes non tam suos quàm nostros, moritur ipse in acie, & morte pacem nobis creat. Hunc sequere anima mea viæ, ac militiæ ducem tuum, nec ab aliis abducite siveris: Dominus solum dux noster fuit in laboriosâ expeditione redemptionis nostræ, & non erat cum eo Deus alienus, non divitiæ, non honos, non delitiæ, hos Deos relicto Jesu desertor perfidus sequar? surgent illi scilicet, ut opitulentur mihi in extremo viæ, vitæque periculo, & in necessitate me protegant. (a) Ad sequendum

(a) Bern. serm. 2. de Af.

dum te Domine Jesu vix inveniuntur
qui vel trahi patiantur, qui velint du-
ci per viam mandatorum tuorum. A-
lii enim trahuntur, qui possunt dice-
re: Trahe me post te, alii ducuntur qui
dicunt: Introduxit me Rex in cella-
ria sua, alii rapiuntur, sicut Apostolus
raptus est ad tertium cœlum. Ex pri-
mi quidem felices, qui in patientia
sua possident animas suas; secundi fe-
liciores, quia ex voluntate sua confi-
tentur ei; tertii felicissimi, qui in pro-
fundissima Dei misericordia quasi
quodammodo sepulta, jam arbitriū
sui potestate in divitias gloriæ suæ, in
spiritu ardoris rapiuntur, nescientes
sive in corpore, sive extra corpus, hoc
solum scientes, quod rapti sint. Bea-
tus qui ubique te ducem habet. Domi-
ne Jesu, non illum refugam spiritum,
qui statim ascendere voluit, & tota
divinitatis dextera percussus est, nos
autem populus tuus & oves pascuæ
tuæ, sequamur te, per te, ad te, quia tu

134 CHRISTIFORMITAS,
es via, veritas & vita: via in exemplo,
veritas in promisso, vita in prämio.

§. 7.

JUDEX constitutus à Deo vivorum
& mortuorum. Ac meritò sanè, ut
qui judicatus est injustè, judicet justè.
O formidandum Judicem omniscium,
incorruptibilem, justissimum, severis-
simum! formidandum autem? Imò di-
ligendum ne formidetur, qui idcirco
venire tamdiu differt, ut minus inve-
niat quod condemnet: diligendum,
inquam, ut indulgeat. In hoc perfecta
est charitas in nobis, ut fiduciam ha-
beamus in die judicii, quia sicut ille
est, & nos sumus in hoc mundo. (a)
Timor non est in charitate, sed per-
fecta charitas foras mittit timorem.
Quid est habere fiduciam in die judi-
cii? non timere ne veniat dies Judicii.
Cum cœperit desiderare venientem
Christum casta anima, quæ desiderat
amplexus sponsi, renuntiat adultero,
ha-

(a) Aug, in epist. Ioan.

habet jam fiduciam in die iudicii, non contra se pugnat quando orat & dicit: *Adveniat Regnum tuum*. Qui enim timet regnum Dei, timet ne exaudiat: quia autem orat cum fiducia, charitas in eo optat jam ut regnum Dei veniat, non patienter moritur, sed patienter vivit, & delectabiliter moritur. Sicut ergo ille Christus Jesus fuit in hoc mundo, diligens nempe inimicos, ita & nos simus, & in hoc erit fiducia nostra in die iudicii.) Erit omnino sineminem nisi nos ipsos iudicemus, condemnemusque, si iudicium, quod totum Filio relictum est à Patre, temerè non usurpemus. Et adverte, quod Pater dedit Filio iudicii potestatem, (b) non quia suus, sed quia filius hominis est. O verè Patrem misericordiam! vult per hominem homines iudicari, quò in tanta trepidatione & perturbatione malorum electis fiduciam præstet naturæ similitudo.)

CA-

(b) *Bern. serm. 73. Cant.*